

MITT i LIVET

Västanfors Västervåla församlings tidning

nr 4/11

Brobyggare skapar möten

Brobyggare skapar möten

Brobyggare kan vara personer eller platser och sammanhang där människor kan mötas över gränser. Människor som inte skulle ha träffats utanför detta sammanhang kan finna en samhörighet och en gemenskap tillsammans.

I det här numret av församlingstidningen Mitt i livet besöker vi några av dessa platser som finns i Fagersta. Vi pratar med några av de personer som är brobyggare genom sitt engagemang för att människor ska kunna mötas över gränser. Möten mellan människor från olika sammanhang bidrar till förståelse för andra människors livssituation och ökad tolerans. Varje människa mår bra av att bli bekräftad och accepterad för den man är, och det är viktigt att hitta ett sammanhang där man trivs och blir sedd.

Cecilia Kjellin Eriksson, redaktör

Dileepa Waththanayaka kom till Sverige för fyra år sedan. Då var han 27 år och gjorde valet att lämna sitt hemland Sri Lanka och för att skaffa sig en bättre tillvaro i Sverige. Han fick hjälp av sin morbror som bodde i Stockholm och efter några månader flyttade han till Fagersta.

– Jag trivs bra i Fagersta, säger Dileepa. Jag vill inte flytta någon annanstans. Mitt liv är här nu.

Det var svårt med språket i början, eftersom han inte kunde någon svenska alls och det är inte många i Fagersta som pratar lankesiska. Det finns inte heller någon information på Internet på hans hemspråk och inga ordböcker. Svenska är ett svårt språk, men nu går det bättre. Han läser mycket och tittar på svenska TV-program. Dileepa började på SFI (svenska för invandrare) för att lära sig svenska. Han läste in grundskolan och några ämnen på gymnasienivå. Han hade läst matte C i sitt hemland och har nu skaffat sig även ett svenskt betyg i matematik.

– Skolan var en rolig plats, tycker han. På SFI finns elever från olika länder som talar olika språk.

Dileepa satsade verkligen på studierna och en sak som gjorde honom upprörd var att där fanns elever som inte tog vara på möjligheten att studera.

– Vi fick mycket hjälp i skolan och allt var gratis. Jag argumenterade ofta för att man ska ta vara på tiden i skolan och en del blev arga på mig för det, berättar han.

Praktik i Lindgårdens kök

Efter några månader i skolan fick Dileepa praktik i köket på Lindgården och så småningom blev han timanställd och fick jobba när det behövdes extra personal i köket.

– Jag lärde mig jättemycket av mitt första jobb på Lindgården, särskilt svenska språket. Det var fina personer som jobbade där som jag fortfarande har kontakt med. Jag har träffat många bra människor här i Fagersta som har goda hjärtan och som har hjälpt mig, säger han.

Han nämner personalen i köket på Lindgården och sin nuvarande chef i personalrestaurangen på Seco där han jobbar sedan ett år tillbaka. Han har också fått mycket hjälp av personalen på biblioteket och det är han tacksam för. Dileepa har även jobbat på Nya Serveringen i Ängelsberg under några somrar.

Dileepas liv finns i Fagersta nu

– Min chef Rickard Hellgren har visat mig hur man gör när man åker skidor och vilken utrustning man behöver. Jag tycker om snö och längtar efter att få åka längdskidor. Jag började förra året och jag ramlade flera gånger i början. Jag hade inte sett riktig snö innan jag kom till Sverige. Det är fint med vinter, men det är kallt.

Efter jobbet brukar Dileepa gå och träna. Ibland blir det spinning, andra gånger body balance eller yoga.

– Yoga känns bra för själen, säger Dileepa, som också tycker om att promenera i skogen och lyssna på fåglar.

Religionen är inget problem

Dileepa är buddist men har inga problem med den kristna religionen.

– I mitt land respekterar vi varandra och jag respekterar alla religioner. I början när jag kände mig ensam gick jag till kyrkan och när jag lyssnade på musik och träffade folk kändes det mycket bättre. Jag kände mig lugn, säger han.

Dileepas mamma och två äldre syskon med familjer bor kvar i Sri Lanka, och Dileepa åkte och hälsade på dem under några veckor förra sommaren. Då passade han också på att hjälpa en vän i Fagersta att hitta sin biologiska mamma i Sri Lanka.

Dileepas familj hade det tufft ekonomiskt när han växte upp och nu när han har det bra ställt vill han gärna hjälpa sina släktingar som inte är så rika.

– Jag är glad för att jag har en bra lön och kan klara mig själv. Jag lever ett bra liv i Sverige och vill gärna ge dem också lite. De stöttar mig att leva mitt liv, men blir glada för det de får.

Positiv person med ett gott hjärta

Dileepa är en positiv person med ett gott hjärta som gärna vill dela med sig. Därför skickar han en summa pengar varje månad till ett barnhem i Sri Lanka. Han ser vilka skillnader det finns mellan Sverige och hans hemland. Barnen i Sri Lanka har det svårt medan barnen i Sverige får allt. Människor i Sri Lanka tror att livet i Europa är så lätt och att man tjänar mycket pengar. De tror att Europa är paradiset.

I Sri Lanka är det fortfarande så att föräldrarna bestämmer vem man ska gifta sig med. Det gillar inte Dileepa. Hans mamma tycker att det är dags att han gifter sig, men Dileepa vill leva sitt liv i ett modernt svenskt samhälle och hans syskon stöttar honom i det beslutet. Han kanske inte alls kommer att gifta sig, men han hoppas hitta kärleken snart.

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Trivsamt på Babykafé

Stämningen på Babykafé är avslappnad och trivsamt, trots att det är ganska varmt och trångt i lokalen intill barnhälsovården på Bergslagssjukhuset. Mammor småpratar med varandra och bäbisar jollar.

Ett 20-tal föräldrar har tagit med sig sina barn till Babykafé den här onsdagen, och det är fler än vanligt. Det är fullt på den stora mattan på golvet där mammorna och en pappa sitter i en ring med sina spädbarn på golvet. Någon är hungrig och får fruktpuré, och en mamma sitter i soffan och ammar. Föräldrarna kan köpa fika till självkostnadspris.

Närvarande till hundra procent

Jag pratar med Cilla Karlsson som har med sig sin son Axel, sju månader.

– Nu när Axel har blivit lite större så är det dags att han får vänja sig vid andra barn, säger Cilla. Det märks att han uppskattar andra barn och han tycker mycket om att sjunga. Vi sjunger mycket med Axel hemma också, både jag och hans pappa.

– Det är kul att komma ut lite, och när jag går bort med Axel så är jag hundra procent närvarande. Hemma försöker man ju alltid göra lite nytta, plocka ur diskmaskinen eller så.

Cilla tycker att det är bra att Babykafé finns eftersom det ger en möjlighet att knyta nya kontakter och kanske börja promenera eller göra andra saker tillsammans. Alla

spädbarnsföräldrar har kanske inte så många kompisar som är lediga på vardagarna.

Cilla har även två äldre barn som hon ofta tog med till Öppna förskolan på Lindgården när de var små.

Jonna Lindberg är på Babykafé för första gången med lilla Maya, sex månader, men hon har tidigare besökt Babykafé regelbundet med en äldre son.

– Maya har ju blivit lite större nu och det kan vara kul för henne att träffa andra barn. Det är kul att komma ut lite också, men jag går hit i första hand för Mayas skull. Hon får verkligen vara i centrum när vi är här. Jag ska försöka komma igång att gå på Öppna förskolan på Lindgården också, men det har blivit ganska bekvämt att hinna städa undan lite hemma när sonen som är två och ett halvt är på dagis på förmiddagarna.

Sångstund varje gång

Det blir dags för sångstund och församlingspedagog Carin Löfström delar ut häften med sånger och ramsor. Alla är med och sjunger för sina barn.

– Kontakten med barnet är det viktiga under sångstunden, berättar Carin. Det är inte naturligt för alla att röra vid barnen och därför använder vi kontaktskapande ramsor. Tanken med sångstunden är också att väcka de sånger man själv kan så att man kan sjunga för barnen även hemma. Vi sjunger samma sånger varje gång så att

man ska komma ihåg dem när barnen vaknar på natten och inte kan sova.

Ibland är det ganska tyst i rummet och samtalet går lite trevande. En del tycker att det är jobbigt när det är tyst, men det får vara det. Det kommer prat efter en stund, menar Carin.

En del av Familjecentralen

Det blev en nystart för Babykafé i augusti när flytten till den nya lokalen var klar. Personalen som är knuten till Babykafé är delvis ny. Babykafé är en del av Fagersta Familjecentral som även erbjuder föräldravägledning och olika föräldragrupper. Familjecentralen är ett samarbete mellan Västanfors Västervåla församling, BVH (barnhälsovården) och BMM (barnmorskemottagningen), Mitt hjärta och Socialförvaltningen i Fagersta kommun.

Ingrid Östborg är diakon och har funnits med i verksamheten under lång tid. Hon ser många fördelar med samarbetet. Det är nära till kontakterna och när någon behöver stöd är det lätt att få det genom Mitt hjärta, kyrkan eller socialförvaltningen.

– Sköterskorna på BVH brukar titta in här på Babykafé och kan enkelt hjälpa föräldrar med praktiska vardagstips. Eller om någon önskar enskild föräldravägledning så kan de bara säga till på barnhälsovården så förmedlar deras personal den kontakten, säger Ingrid.

Jama

Aref

Isa

Trevliga ungdomar

Norrbygårdens ungdomsboende för ensamkommande flyktingar har 12 platser. Just nu är det elva killar och en tjej i åldern 14-18 år som bor där. De kommer från Afghanistan, Tadzjikistan, Somalia och Nigeria.

Enhetschef Johan Ragnarsson berättar att det är viktigt men svårt för de här ungdomarna att bli integrerade i vårt samhälle.

– Målet är att rusta de här ungdomarna för livet. De ska integreras i det svenska samhället och skolan är biljetten in. Det handlar om att komma in i de sammanhang som finns, där svenska jämnåriga finns, menar han.

En av uppgifterna för personalen på boendet är att uppmuntra ungdomarna till att delta i olika fritidsaktiviteter som erbjuds i Fagersta. Några tränar fotboll i Fagersta södra och andra tränar simning eller på gym på egen hand. Johan lyfter fram personalens arbete.

– Personalen jobbar med stort hjärta och engagemang, och de har verkligen barnens bästa för ögonen. Det är trevliga ungdomar som bor här även om deras situation inte alltid är helt enkel.

Gymnasiestudier gäller för de flesta

Tanken är att den som har fyllt 18 år ska försöka bo i ett eget boende, men man har rätt att bo kvar tills man är 21 och har avslutat gymnasiestudierna. De ungdomar som är i gymnasieåldern går först ett introduktionsprogram där tyngdpunkten ligger på språket. Sedan har de möjlighet att börja på någon av de yrkesförberedande inriktningarna inom introduktionsprogrammet, till exempel Fordon- och transportprogrammet eller Bygg och anläggningsprogrammet. Två av ungdomarna på Norrbygårdens ungdomsboende läser inom preparandutbildning, där de inom ett läsår ska bli klara med alla nödvändiga ämnen för att sedan kunna börja på ett nationellt program.

– Det är ett tufft uppdrag för de här ungdomarna att komma in på ett nationellt program i gymnasieskolan. Först måste de lära sig språket och sen ska de läsa in 16 skolämnen. Jag hoppas att kraven ses över, annars är risken att det blir för svårt. Ledningen

på Norrbygårdens ungdomsboende

på Brinellskolan har varit imponerande lyhörda och skapat program för de här ungdomarna som egentligen inte finns, berättar Johan.

Uppehållstillståndet är avgörande

Johan upplever att ungdomarna kan finna en gemenskap med de andra på boendet trots att alla individer har sin historia. En avgörande faktor för välbefinnandet är om de har fått uppehållstillstånd eller fortfarande är asylsökande.

– De som har fått uppehållstillstånd i Sverige vågar tro på framtiden på ett annat vis, säger han.

Ungdomsboendet är kopplat till asyl- och integrationshälsan i Västerås och därifrån kan ungdomarna få hjälp med den psykiska hälsan utifrån de behov som var och en har. Skolans kurator arbetar också med de här ungdomarna liksom med vilken grupp ungdomar som helst. En socialsekreterare från kommunen är knuten till boendet och upprättar en vårdplan för varje individ, och utifrån den upprättar sedan personalen på boendet en genomförandeplan för var och en.

Ungdomsmöte varje vecka

Varje tisdag kväll är det ungdomsmöte på boendet. Då har ungdomarna möjlighet att föra fram tankar och synpunkter på verksamheten och personalen kan tipsa dem om olika fritidsaktiviteter. Ungdomarna och personalen är uppdelade i familjer så att varje ungdom har två vuxna kontaktpersoner som de kan ty sig till. En gång i veckan sker ett organiserat veckosamtal och därutöver förekommer förstås spontana samtal.

Husein Muminovic från Montenegro har jobbat på ungdomsboendet i ungefär ett år. Han berättar att personalen umgås mycket med killarna och att de gör roliga saker tillsammans. De simmar, spelar fotboll eller går till skogen. De flesta killarna på boendet är intresserade av sport, så på tisdagar och onsdagar är det Champions league på TV som gäller. De flesta tar sig själva med cykel till sina träningar, men de som tränar fotboll på Onsjövallen får skjuts av någon i personalen, eftersom det är för långt att cykla. Personalen kan också hjälpa till med läxor när det finns behov av det.

– Vi är som en familj, säger Husein. Vi äter middag tillsammans klockan fyra varje dag. Vi lagar mat tillsammans och hjälps åt att städa. Det är trevliga och hjälpsamma killar som man aldrig behöver tjata på. De fixar på en gång om man ber dem om något.

Idag är det Jama som lagar mat

På en lista i köket står det vems tur det är att laga mat. Den här dagen är Jama Hassan en av dem som har hand om matlagningen. Han har lagat ris, kyckling och grönsaksfrikadeller på somaliskt vis. Jama tycker om att laga mat och gjorde det ofta även i sitt hemland Somalia.

Jama, som är 17 år, kom till Sverige för snart två år sedan och har bott i Fagersta i ett och ett halvt år. Jama spelar fotboll i Fagersta södra och tränar flera gånger i veckan. På helgerna träffar han kompisar när det inte är fotbollsmatch.

Mary Jacobs är 17 år och enda tjejen på ungdomsboendet. Mary och hennes bror Lockey som är 15 år kommer från Nigeria och har varit i Sverige i åtta månader. Mary tycker om att simma och sjunga i kör. I kören i Pingstkyrkan sjunger de både svensk, engelsk och burundisk musik. Mary har lärt känna några av de andra i kören, bland annat en tjej från Burundi. Mary nynnar på en melodi och jag hör att hon har en vacker sångröst.

Isa Hussein är 14 år och kommer från Afghanistan. Han är glad för han har nyligen fått veta att han har beviljats uppehållstillstånd i Sverige. Isa spelar fotboll och tränar på gym. Han gillar också att titta på film och spela biljard med de andra killarna på boendet.

Facebook och gymet

I en fåtölj i korridoren sitter Aref Muradi med en bärbar skoldator i knät och chattar med kompisar på Facebook. Mobilen ringer och han pratar en stund på persiska med en kompis. Aref kommer från Afghanistan. Han är 18 år och har varit i Sverige i nästan två år.

forts. på nästa sida

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Fokus på ogiltig

forts. från fg sida

Aref tycker att det går bra i skolan, men att svenska språket är svårt. Bokstäverna å, ä och ö är nya för honom, och det är svårt att veta när det ska vara en eller ett framför ett ord. Efter jul hoppas Aref att han får börja på Fordonsprogrammet på Brinellskolan. Han har några svenska kompisar från skolan och från gymet i Fagerstahallen där han tränar fyra kvällar i veckan. Det händer att Aref går till Pingstkyrkan på fredagkvällarna där de har aktiviteter för ungdomar.

När jag har tillbringat en stund med att prata med ungdomarna har det blivit dags att äta. Med en självklar gest bjuder de in mig att äta tillsammans med dem och jag tackar naturligtvis ja. Samtalet är något trevande, men stämningen är trivsamt och maten är god, och när jag lämnar Norrbygårdens ungdomsboende känner jag mig uppfylld av mötet med dessa artiga, nyfikna och positiva ungdomar.

Susanne Lundén är socialpedagog och jobbar bland annat i skolorna i Fagersta. Hon fungerar som en länk mellan socialförvaltningen och skolan i alla årskurser från år 1 till år 9. Tillsammans med Lise-Lotte Alé, som är kurator på Risbroskolan, jobbar Susanne med ett projekt för att minska frånvaron bland elever på högstadiet. Man riktar i första hand in sig på elever i år 7 och följer upp alla situationer med ogiltig frånvaro.

– Vi vill förhindra att skolket blir ett beteende, vi vill stävja det i tid, förklarar Susanne. Det är hundra procent närvaro som gäller.

Att elever skolkar från skolan kan ha många olika orsaker, och i högstadiet märks det inte lika tydligt eftersom man har olika lärare och byter klassrum ofta. Det är lättare att smita iväg under dagen utan att någon märker det, förklarar Susanne.

– Det beror oftast på något annat när man inte går till skolan, och skolket går ned i åldrarna, säger Lise-Lotte. Ogiltig frånvaro blir ett allt större problem. Redan på mellanstadiet kan man se tendenser, menar hon.

Kollar alla elever i år 7

Susanne och Lise-Lotte kollar alla elever i år 7. Varje fredag börjar de dagen med att gå igenom frånvarorapporteringen för att se om någon elev har någon form av ogiltig frånvaro. Först pratar de med

eleven och frågar varför han eller hon inte var i skolan vid den aktuella tidpunkten. Om ogiltig frånvaro upprepas skriver de ett brev till föräldrarna. Nästa steg är ett samtal med eleven, mentor och föräldrar. På skolan finns en handlingsplan mot ogiltig frånvaro som sätter mentorns ansvar högt. Föräldrarna behöver backa upp eleven så att de förstår att det är viktigt att gå på alla lektioner och att vara noga med att komma i tid.

Sammanställning varje månad

– I de fall vi har haft kontakt med föräldrarna så blir det en förändring, upplever Susanne.

Föräldrarna har förståelse för varför vi följer upp frånvaron och den brukar minska efter kontakt med föräldrarna.

Den sista varje månad gör Susanne och Lise-Lotte en sammanställning av elevernas ogiltiga frånvaro. Om frånvaron är över 10 procent så är situationen allvarlig.

frånvaro

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

– Om man har mycket frånvaro så är det redan ett mönster, och det blir så lätt en ond cirkel i beteendet. Det är för sent att fokusera på ”hemmasittare”. Vi vill försöka göra något tidigare, innan det gått för långt, säger Susanne. Vi gör det här för att eleverna ska ha det bra. Vi tar reda på vad det beror på när det är något som inte fungerar, och försöker hitta lösningar på problemet.

För elevernas bästa

Lise-Lotte upplever att även eleverna förstår varför frånvaron följs upp.

– Vi får väl inga applåder av eleverna precis, men reaktionen är mer positiv än negativ, tycker hon. Ungdomar vill ha uppmärksamhet, och vissa elever kommer och frågar om sin frånvaro mellan våra träffar.

Lise-Lotte menar att när de pratar med elever om varför de varit borta från skolan så kan mindre

konflikter komma upp till ytan i tid innan det blir ett problem. Hon berättar till exempel om en situation i en tjejgrupp som kunde redas ut tidigt.

– Vi jobbar med uppsökande verksamhet för elevens bästa. Vi får ett hum om hur de trivs i klassen och om det är något som de vill ändra på. Ofta tycker eleverna att den där pratstunden är skön.

Det är lätt för eleverna att ta kontakt med både Lise-Lotte och Susanne eftersom de ofta rör sig i lokalerna på skolan. Susanne och Lise-Lotte har också kontakt med vissa elever i år 8 och år 9, och Lise-Lotte har vid behov även kurativa samtal med elever och föräldrar.

Förebyggande arbete lönar sig

– Vi vill jobba förebyggande. Det är värt att lägga ned mycket tid i början för det lönar sig i slutändan, menar Lise-Lotte. När det har

gått så långt att skolket har blivit ett beteende så krävs större insatser i familjen.

Jobbar med olika åldersgrupper

Susanne är också knuten till Familjecentralens* arbete. Hon medverkar bland annat på Babykafé varannan vecka och till våren kommer hon att leda en föräldragrupp för omföderskor tillsammans med församlingspedagog Carin Löfström. Susanne ser fördelar med att jobba med barn och ungdomar i olika åldersgrupper, eftersom det ger henne möjlighet att stötta hela familjer utifrån barnens behov.

– Tidigt föräldrastöd är viktigt för att en komplicerad familjesituation inte ska behöva gå så långt. Om jag redan vet att det finns behov i familjen så kan jag stötta eleven även i skolan, säger Susanne.

*Läs mer om Familjecentralen på sid 4.

Fotoobjekt eller fotoobjektiv, det är frågan

Att ha fotografering som hobby gör att man möter många olika objekt på andra sidan linsen. Det kan vara djur, människor, natur men också händelser. Det senare kan vara till exempel en struts som helt överraskande tittar in genom ett fönster när man som minst anar det. Det är i och för sig inte ett ovanligt djur men det är ingenting som händer var dag. Bilden på strutsen har Stig-Erik Eriksson tagit och när jag bad honom om ett exempel på en av de märkligaste bilder han tagit valde han den. Han berättar att den togs på Gotland inne i ett skjul som hade ett hägn med strutsar utanför. Bäst som han stod därinne tittade strutsen in. Han medger dock att han fuskat lite för Hedlund (som han kallar sin sambo) fick picka några gånger på fönstret för att strutsen skulle visa sig från sin bästa sida. Så jobbar en mästerefotograf.

På Seco Tools där Stig-Erik, eller "Stickan" som han allmänt kallas, blev han för en tid sen tillfrågad om han hade lust att leda en fotokurs för de anställda. "Stickan" tvekade inte många sekunder utan som den positiva människa han är så erbjöd han sig att genomföra detta. Till sin hjälp har han även haft Martin Strand som även han

är mästerefotograf och jobbar på Seco.

"Stickan" berättar att han faktiskt inte haft fotokurser liknande denna tidigare men blivit tillfrågad ibland och då tackat nej. Däremot har han gått ut i naturen med några kompisar någon gång när han blivit tillfrågad om att ge lite tips och idéer. Just djur och natur är något som han gärna fotograferar men det viktigaste är inte att det är en udda och häftig bild. Det är mera själva bilden som helhet eller kompositionen som är viktig tycker han. Han visar exempel på en fågel som är på höger sida på bilden och tittar in mot centrum. På samma bild har han sedan flyttat fågelns placering så den är längst till vänster istället. Det blir egentligen en helt annan bild för då tittar fågeln ut ur bilden och man undrar lite vad den tittar på. Att komponera en bild på det sättet kan man kalla bildseende och det är nog något man ofta är född med tror "Stickan". Han tycker också han lärt sig mycket genom att titta på andra fotografers bilder.

Att många uppskattar det här initiativet kan man inte minst utläsa av det stora antalet deltagare på fotokursen. Hela 83 personer anmälde sitt intresse. Kursen omfattar åtta tillfällen där olika områden går

igenom. Första träffarna var det grundläggande teknik och sen har man gått igenom bl a porträttfoto, naturfoto, sportfoto, konstfoto och beskärningar. Man träffas i Seco Tools stora hörsal på kvällstid ca en och en halv timme. Oftast är det så intressant så man drar över den tänkta tiden.

Det är roligt för oss deltagare för man märker att både "Stickan" och Martin tycker det är roligt. Varje gång har "Stickan" en liten föreläsning med sina diabilbilder där han ger prov på fototeknik, komposition och färger. Martin å sin sida brukar visa upp lite mera tricks och finurligheter. En sak vi fått lära oss är att aldrig radera en tagen bild såvida den inte är väldigt suddig och dålig. Med olika bildprogram kan man få en ruggigt kass bild att bli fin. Vi får tips om hur man gör och Martin visar också exempel på hur man kan få en tillsynes misslyckad bild att bli ett mästerverk. Det är ett väldigt litet barn som ligger på sin pappas framsträckta arm. Bilden är ljus, man ser hans håriga mage och till höger tittar en blå toppluva fram. När han har "tagit bort" det som inte ska synas, ändrat ljuset och gjort en mörk inramning av bilden tror man inte att det är samma bild som man såg från början.

Att fotografering handlar om ett möte mellan å ena sidan fotografen och å andra sidan objektet, själva motivet, ger "Stickan" många exempel på med målade berättelser. Precis som fiskaren berättar om de största fiskarna han inte fått frågar jag "Stickan" om bilden som han inte tog.

– Jo, berättar han, det var några rävar i en rävlya som låg ca 600 meter från vårt hem. När jag var där och skulle fota de små rävungarna så tittade en grävling fram bakom en sten där den gömt sig. Jag tog ingen bild då men när jag sedan var där någon dag senare så tittade grävlingen fram igen. Rätt som det var började den klia sig på ena örat och såg liksom lite undrande ut. När jag skulle knäppa den perfekta bilden så var filmen i kameran slut. Det grämde mig lite grand.

Fast när man ser och hör med vilken glädje och entusiasm som "Stickan" berättar om sina bilder tror jag inte han tar det alltför hårt. Han har ju tagit en hel del perfekta bilder också.

Staffan Riddersporre

Foto: Staffan Riddersporre

Foto: Stig-Erik Eriksson

Foto: Stig-Erik Eriksson

En vanlig måndag på Lindgårdsskolan

Det är måndag förmiddag en vanlig skoldag i november. Arbetet på Lindgårdsskolan är i gång som det brukar. Eleverna i år 7 har SO (Samhällsorienterande ämnen) och läser just nu om Förenta Nationerna. Det är prov på fredag och eleverna ägnar lektionen åt att repetera och läsa på inför provet.

Rasmus Olovsson är en av eleverna i år 7. Han har gått på Lindgårdsskolan sedan i femman. Jag frågar vad han tycker om skolan.

– När det är lätt så är det kul, men det är tråkigt när det är svårt, tycker han. Det som är roligast är slöjd och idrott, och NO ibland när man får leta fakta.

Elever gör eget papper

Eleverna i år 8 har NO (naturorienterande ämnen) och läser i läroboken om Gutenberg, som var banbrytare inom boktryckarkonsten. I skolans NTA-låda* finns material till en laboration om hur man gör papper. Och idag är det dags att börja tillverka sitt eget papper. Med hjälp av toalettpapper och vatten gör eleverna enkelt sin egen pappersmassa som de formar till ett litet pappersark. När de pressat ur det mesta av vattnet får arket ligga på tork till nästa lektion då de ska göra några olika tester på papperet.

Lotta de Laval är en av eleverna i år 8.

– Lindgårdsskolan är bra för att den är liten och man vet vilka alla är. Jag tycker att jag lär mig mycket i skolan, säger Lotta.

I niornas klassrum råder en lugn och koncentrerad stämning under den pågående engelska-lektionen. Uppgiften är att utifrån några hjälpande frågor skriva om en favoritfilm med kärlekstema. Eleverna skriver förstås sina dokument på engelska på sina bärbara datorer.

– Jag gick på Lindgårdsskolan först, men sen bytte jag till Risbroskolan och det var roligare. Men eftersom mina betyg sjönk så bytte jag tillbaka till Lindgårdsskolan igen, berättar David Andersson. Jag kan koncentrera mig bättre på skolarbetet här, tycker han.

Linnéa Johansson berättar varför hon tycker att Lindgårdsskolan är en bra skola.

– Alla tar hand om varandra. Alla känner varandra och är som en stor familj. Det är oftast lugnt i klassrummet som idag. Mitt favoritämne är bild, som jag vill bli bra på.

Dörren står öppen

Rektor Anna Segerbo har dörren öppen till sitt arbetsrum och eleverna byter gärna några ord med henne när de går förbi. Även lärarna finns tillgängliga för eleverna hela dagen och det skapar god stämning och en avslappnad och trygg atmosfär. Att lärarna känner eleverna innebär också att det är lätt att hålla koll på ogiltigt frånvaro.

Louice Adielsson är lärare på skolan och undervisar i SO.

– Det bästa med Lindgårdsskolan är att den inte är så stor. Vi känner

eleverna och vi hinner se alla elever. Vi kan vår profession och vi hjälper varandra. Det är nära till beslut och det är aldrig något som är besvärligt, upplever hon.

Olika former för inlärnin

Skolans pedagoger är noga med att hitta olika former för inlärnin som passar den enskilde eleven. De ställer också tydliga krav på eleverna för att de ska lära sig att ta ansvar för sin utbildning.

– Varje elev har en individuell utvecklingsplan som utgår från elevens behov. Det gäller både de som behöver extra stöd och de som behöver extra utmaningar. Det gäller att få varje elev att tycka att det är roligt och att vilja lära sig mer, förklarar Louice.

Alla klarar till exempel inte av att sitta i klassrummet och jobba, då kan de få sitta i en mindre grupp eller jobba enskilt med särskilda uppgifter. Inga elever blir lämnade ensamma utan alla lärare känner ansvar för de elever som sitter utanför klassrummet och jobbar.

Profilen märks på flera sätt

Lindgårdsskolans profil** är naturvetenskap, teknik och hållbar utveckling. Skolans personal vill entusiasmera eleverna till att vara nyfikna och uppfinningsrika. Linda Forsgren är NO-lärare och har ett extra ansvar för att profilen blir tydlig i skolans undervisning. Hon berättar att Lindgårdsskolan har mer NO och teknik än andra skolor. Profilen integreras också i andra ämnen. Det kan till exempel hända att eleverna får i uppgift

på svenskan att skriva en uppsats om sopsortering eller hållbar utveckling.

Två veckor per läsår har skolan schemabrytande temaveckor då eleverna jobbar i grupper i projektform. På hösten är temaveckan knuten till något av ämnena kemi, biologi eller fysik, och på våren handlar det om teknik.

– I våras jobbade eleverna med broar. Vi utrustade eleverna med spaghetti och limstift och uppgiften var att bygga en bro av detta material. Vi hade en tävling där vi utsåg den snyggaste bron och den bro som klarade mest vikt och alltså hade den mest hållbara konstruktionen. Eleverna skrev också ett arbete om broar, berättar Linda.

Eleverna arbetar med datorer

Varje elev får en egen dator från skolan, och den används medvetet som ett viktigt hjälpmedel i undervisningen. På det viset spar man också både papper och miljö, vilket ingår som en del i profilen hållbar utveckling. Klassrummen är utrustade med ActivBoard – en interaktiv whiteboard som man kan koppla till en dator.

*NTA = Natur och teknik för alla

** Lindgårdsskolan F-6 har musikprofil, medan Lindgårdsskolan 7–9 har profilen naturvetenskap, teknik och hållbar utveckling.

**Text och foto:
Cecilia Kjellin Eriksson**

Personligt utformad begravningsgudstjänst

En personligt utformad begravningsgudstjänst är en viktig del i sorgearbetet, hävdar prästen och ritforskaren Unni Wiig Sandberg.

– Begravningsgudstjänsten är de anhörigas gudstjänst och att planera den är en process som kan vara en hjälp i sorgearbetet. De anhöriga behöver få ta ett sista farväl och det är viktigt att den stunden blir präglad av den som har dött, säger Unni. Hon ger exempel på att många väljer att ha ett kort på den döde på kistan eller en personlig tillhörighet. Unni har också tjänstgjort vid en begravning med öppen kista då de anhöriga hade målat motiv i kistan. Valet av musik under begravningen kan också göras utifrån de anhörigas önskemål om vilken musik som den döde tyckte om, eller som passar bra av andra skäl.

Planeringen är vägledande

Ibland stöter man på folk som tror att om man vill utforma en begravningsgudstjänst på ett personligt sätt så måste man välja en borgerlig begravning. Men det stämmer inte. En begravningsgudstjänst i Svenska kyrkans ordning kan också vara personligt utformad utifrån de anhörigas önskemål. Unni menar att det inte är någon skillnad på en kyrklig och en borgerlig begravning i det fallet.

Planeringen av själva begravningsgudstjänsten kan vara väldigt vägledande. Att tillsammans med sina syskon få planera mammas begravning är en del i sorgeprocessen. För den som inte var med när

mamma dog är det viktigt att veta att det går att säga farväl, det är inte för sent. Planeringen behöver inte bli klar fort utan det måste få ta lite tid, och Unni upplever att det finns en medvetenhet hos människor om det.

Anhöriga träffar prästen

Inför en begravning träffar de anhöriga den präst som ska tjänstgöra vid begravningen. Prästen lyssnar till de anhörigas önskemål om hur de vill ha det.

– Ju mer de anhöriga berättar desto bättre begravningsgudstjänst kan vi göra, menar Unni, och vi kan med vår profession vara ett redskap för de anhöriga och se hur deras önskemål kan realiseras.

Griftetalet då prästen berättar om den döde och förmedlar hopp är en viktig del i avskedsceremonin. – Dialogen med de anhöriga innan är viktig för att jag som präst ska veta i vilket sammanhang som avskedet sker. De anhöriga berättar om personen och jag är lyhörd för vad de anhöriga vill ska lyftas fram. Ibland vill någon anhörig att jag ska läsa en särskild text och det händer att någon vill läsa en dikt eller text som de själva har skrivit.

Musiken har en central roll i begravningsgudstjänsten. Ofta handlar det om att välja mellan olika psalmer men det är lika vanligt med önskemål om visor, aktuella poplåtar eller ett särskilt stycke klassisk musik.

Ett värdigt avsked

Under begravningen blir det verkligt att personen är död och därför

kan det också bli en svår stund, då är det viktigt att det blir vackert för att motverka det svåra. Ibland har anhöriga en komplicerad relation till den som har dött och då är det viktigt att det blir ett värdigt avsked. Det har med människovärde att göra. Men värdigt behöver inte betyda högtidligt och stelt, utan kan vara nära och personligt, hävdar Unni.

Folk har alltid haft en ceremoni

Unni är ritforskare och har skrivit en avhandling om begravningsgudstjänstens funktion. Hon berättar att alla folk i alla tider har haft någon form av dödsrit. Människan har ett behov av att i en social gemenskap göra någon form av gemensamt avsked. Vi behöver tillsammans förstå att gemenskapen ser ut på ett nytt sätt. Efter begravningssceremonin är det mer verkligt att personen är död.

– Kyrkan har i vår kultur förtroendet att förvalta den riten och det tar vi på största allvar. Som präst är det en styrka att veta att om jag möter en familj som har behov av stöd, så har församlingen kompetensen att följa upp det.

De flesta klarar sig utmärkt med det sociala nätverk som man har omkring sig, men en del behöver annat stöd. Då kan församlingen till exempel ge stöd genom enskilda samtal eller bjuda in till en sorgegrupp där man har möjlighet att samtala om sin sorg tillsammans med andra i samma situation.

Cecilia Kjellin Eriksson

Foto: Magnus Aronson

En vacker julgåva

Den bästa högtiden på året är för mig julottan. För det första är den välkänd, alla vet varför vi firar julotta. För det andra är det något speciellt med att kliva upp så tidigt för att gå till kyrkan. I Västervåla kyrka hålls den klockan sju, men på vissa ställen i landet hålls den så tidigt som klockan fyra!

Jag besökte min första julotta för ungefär 25 år sedan. Sen kom ett långt glapp där det inte fanns en tanke på att gå dit. När jag flyttade tillbaka till Ängelsberg för ca 10 år sedan, började jag sjunga i Västervåla kyrkokör igen. Självklart låg det på körens lott att sjunga på julottan. De första åren sa jag alltid att jag skulle vara med, men så kom julaftons kväll. Då kände jag mig plötsligt väldigt trött, eller lite hängig och säkert var jag nog så förkyld också att det inte skulle vara möjligt att, ens med god vilja kraxa fram några julljuvliga toner tidigt på juldagens morgon. Jag blev alltid kvar i den varma sängen när klockan ringde. Men till sist tog jag mig samman och masade mig dit. Vilken upplevelse!

Det första jag ser på långt håll är den av marschaller upplysta allén. När jag sen svänger in i allén står kyrkan i änden av vägen. Jag känner mig så speciell när jag vandrar där och jag fylls av en spänd förväntan. Jag blir inte besviken. Att kliva in i kyrkan är som att gå rakt in i en vacker julgåva gjord bara för mig!

Varenda ljus brinner. Kyrkorummet är smyckat med julstjärnor och bredvid altaret står en gran. Framför altarringen på ett bord står stallet, som är upplyst av ett svagt ljussken. Där vilar frid och det känns lugnt och skönt. Sakta fylls kyrkan tyst med folk. Alla har sina egna skäl till att gå dit i ottan, och jag tycker det känns fint att vi är så många som vill samlas så tidigt på juldagsmorgonen.

En av anledningarna tror jag är just det igenkännbara. När kören sjunger kan nog de flesta nynna med och en del sånger kanske väcker minnen och tankar. Goda tankar som skänker glädje, men antagligen också sorgliga och smärtsamma tankar. Då känns det nog bra att få sitta där omgiven av människor, istället för i ensamhet. När prästen predikar vet alla vad predikan handlar om. Vi har hört det förut, men vill gärna höra det igen. En välkänd berättelse vi alla kan. Det finns nog ingen annan kyrklig högtid där samhörigheten människor emellan är så stor som under julottan.

Eftersom jag numera med god vilja sjunger de där julljuvliga tonerna i kören, kommer jag till kyrkan en timme före övriga besökare. Jag går alltid dit. Jag minns speciellt en morgon för några år sedan. Jag gick hemifrån tjugo över fem, det var sex grader kallt och stjärnklart. Redan där var det magiskt. Jag vandrade på vägen genom skogen och tittade uppåt mest hela tiden. Jag var som omsluten av stjärnor.

Ett annat år följde sonen med. Han var verkligen nyfiken på julottan och det bästa av allt var att vi skulle använda facklor när vi gick dit. Det var med stor spänning vi tände facklorna och promenerade iväg i mörkret. Sonen blev dock inte lika begeistrad över julottans magi som jag, utan har hittills nöjt sig med detta enda besök. Men jag har fått med mig fler korister i mitt lilla fackeltåg till övningen innan gudstjänsten. Jag har faktiskt lyckats så väl att det i år, för tredje gången, går fackeltåg både från Ängelsberg och från Sörby. Men de går en timme senare än mitt fackeltåg.

Om jag nu måste kliva upp i den tidiga morgonen för att gå till kyrkan och hinna öva sångerna innan julottan, finns det en person som måste kliva upp ännu tidigare. Om han ens går och lägger sig på julaftons kväll. Det är församlingens fina vaktmästare Lars Nonnen. Det är han som med själ och hjärta kämpar i mörker och alla väder för att få dessa marschaller i allén att brinna. Det är han som tänder vartendaste ljus i kyrkan; i takkronorna, utefter väggarna, den sjuarmade ljusstaken, på altaret, i predikstolen... ja, vartendaste ljus. De brinner ju faktiskt redan när jag kommer dit klockan sex. Det är han som ordnar med blommorna. Det är han som varmt tar emot besökarna. Det är helt enkelt han som skapar magin... med lite hjälp från ovan. Tack för denna fina morgon!

Marianne Paby

Kan vi ärva varandra?

Hej,
Jag och min kille ska flytta ihop och bli sambo.
Eftersom vi inte vill gifta oss funderar vi kring det
här med att ärva varandra. Kan vi på något sätt ärva
den andra?
Annika

Svar: Saknar ni båda barn? Då kan ni testamentera hela er kvarlåtenskap till varandra. Man skriver då att den efterlevande ska ärva den först bortgångne. Här bör ni även skriva om den efterlevande ska ärva med fri förfoganderätt eller full äganderätt.

Om efterlevande sambo ärver med full äganderätt så ärvs arvet efter den först avlidne sambon av den överlevande sambons arvsberättigade släktingar när efterlevande sambon avlider. Full äganderätt innebär att den efterlevande kan göra vad denne vill med arvet, det finns inga begränsningar.

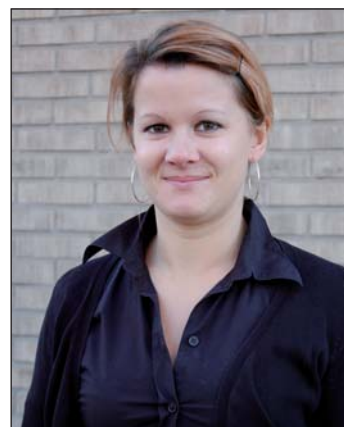
Om efterlevande sambo ärver med fri förfoganderätt så ärver den först avlidne sambons arvsberättigade släktingar det som efterlevande ärvt med fri förfoganderätt när denne avlider. Efterlevande sambo får inte testamentera bort den först avlidne sambons kvarlåtenskap. Förutom den begränsningen får den efterlevande sambon använda arvet hur denne vill.

Om någon av samborna har barn kan sambon inte testamentera bort hela sitt arv. Barnet har alltid rätt till sin laglott. Laglott är hälften av det arv barnet skulle fått om testamente inte förelåg.

Vem som helst kan skriva testamente. Det finns dock vissa formkrav att ta hänsyn till. Det krävs två vittnen som varit närvarande samtidigt som ni skriver under testamentet. Vittnena måste känna till att det är ett testamente de bevittnar, men de behöver inte känna till innehållet. De måste vara över 15 år och inte lida av sinnessjukdom så att de inte förstår betydelsen av bevitnningen. Make, släktingar i rätt upp- eller nedstigande led, syskon, den som är besvägrad med testator eller testamentstagare får inte bevitna. Bevitnningen sker under en särskild vittnesmening.

Hanna Norén, Jurkand

Vem är du?

Hanna Norén jurist

Hanna Norén, 27, arbetar sedan i november som jurist på Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå.

Sedan hon tog sin juristexamen 2007 har Hanna bland annat jobbat på en begravningsbyrå och på Länsstyrelsen där hon arbetade med juridiska frågor kring miljö, djur och trafik. Hon har också varit lärare på en juridisk översiktskurs på Örebro universitet.

På Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå arbetar Hanna med den juridik som byrån tillhandahåller. Det är i första hand allmänna familjejuridiska frågor men kan även handla om ekonomisk juridik och avtalsjuridik.

– Det här jobbet känns jättekul och spännande och jag ser stora möjligheter med den här verksamheten. Det kommer in nya ärenden hela tiden och det är kul, säger Hanna.

Hanna bor tillsammans med sin treåriga dotter och sin sambo på Tidö-Lindö utanför Västerås. Fritiden ägnar Hanna gärna åt egen träning och som instruktör i Bodypump på Feelgood i Västerås. Hon tycker om att sjunga också. Hon sjunger i Mariakören i Västerås och framträder även som solist i olika sammanhang.

Kyrkans Allmänna Juridiska Byrå drivs av Västanfors Västervåla församling.

Text och foto: Cecilia Kjellin Eriksson

Nytt volontärprojekt

Västanfors Västervåla församling kommer under nästa år att starta ett nytt volontärprojekt för frivilliga medarbetare över 50 år.

– Det är ett EU projekt som kändes väldigt spännande att haka på. De handlar om att människor som fortfarande har mycket att ge ska få en möjlighet att bidra med något viktigt i ett trevligt socialt sammanhang, berättar kyrkoherde Henrik Rydberg. Det kan vara för dig som är pensionär och tycker att det vore trevligt att få finnas med i ett sammanhang och få göra det där som du tycker är roligt. Det kan vara vem som helst som har tid och kompetens att ställa till förfogande. Enda begränsningen är egentligen att man är över 50 år.

I projektet ingår att man på frivillig basis utför uppgifter i församlingen som kan komma till nytta. Det kan vara allt från att vara en extra vuxen i skolmiljön, fungera som mormor/farfar i barnverksamheten, eller hjälpa vaktmästarna med sådant som inte skulle bli gjort annars. Till exempel att i samarbete med andra vara med och skapa en trivsamt miljö på Lindgården och i våra kyrkor med hjälp av blommor, växter och annat. Med kreativitet och fantasi kan mycket hända. Det finns också tankar på en Second hand-butik med barnkläder i anslutning till barnverksamheten. Vi har sett att det finns ett behov av det, men det är ju möjligt att genomföra bara om det finns folk som skulle tycka att det var roligt och viktigt att jobba med ett sådant projekt.

– Det kan i princip vara vad som helst. Folk har säkert själva idéer om sådant som skulle behöva göras eller som någon skulle ha lust att göra, sådant som inte vi har tänkt på, säger Henrik.

Det roliga med det här EU projektet är dessutom att det kan bli ett utbyte med en samarbetspartner i Österrike. Om vi blir beviljade EU-medel så kan det innebära en möjlighet för volontärer i vår församling att studera och delta i volontärbete på plats i Österrike under några veckor.

Hör gärna av dig till någon av nedanstående personer om du vill veta mer om volontärprojektet
Henrik Rydberg, kyrkoherde tel 0223-434 10
Ingrid Östborg, diakon tel 0223-434 16
Unni Wiig Sandberg, präst tel 0223-434 14

Julens gudstjänster

Julafton 24/12

kl 09 Grötfrukost i Brukskyrkan

kl 10 Julandakt i Brukskyrkan

kl 11 Julkrubba i Västanfors kyrka. En gudstjänst för hela familjen med julberättelsen, julsånger och julstämning

kl 17 Julbön i Västervåla kyrka

kl 23 Julnattsmässa i Västanfors kyrka med gospelkören Voices of Joy

Juldagen 25/12

kl 07 Julotta i Västervåla kyrka med kyrkokören och julottekaffe på Odensnäs.

Julottebussen avgår från Fagersta enligt följande:

kl 05.50 Bring Citymail (mittemot kommunhuset)

kl 05.55 Brukskyrkan

kl 06.00 Bergslagssjukhusets entré

kl 06.05 vid PerOls-skolan (Floravägen)

kl 06.15 Järnvägsstationen Västanfors

kl 06.30 Ombenning

kl 06.40 Ängelsberg – Gamla Brukshandeln

kl 09.30 Återresa

Fackeltåg

kl 06.15 från Nyhem

kl 06.25 från Sörby skola

Facklor finns vid samlingsplatserna. Arr: Västervåla gymnastikförening och Engelsbergsbygdens intresseförening

kl 11 Joulukirkko Finsk julgudstjänst i Västanfors kyrka

Annandag jul 26/12

kl 15 Gudstjänst i Brukskyrkan

kl 18 Katolsk gudstjänst i Brukskyrkan

Nyårsafton 31/12

kl 18 Nyårsbön i Västervåla kyrka.

Solosång: Marianne Paby

Nyårsdagen 1/1

kl 18 Tolv steg till ett liv i medkänsla. Temagudstjänst i Västanfors kyrka

Fredag 6/1 Trettondedag jul

kl 14 Bygudstjänst med julgransplundring i Västervåla sockenstuga

Söndag 8/1

kl 15 Vi sjunger ut julen. Mässa i Brukskyrkan med Kyrkokören.

Söndag 15/1

kl 10 Familjegudstjänst i Västanfors kyrka och julgransplundring på Lindgården.

Vårens gudstjänster

- Sö 15/1** kl 13.30 Finsk gudstjänst i Brukskyrkan
Sö 29/1 kl 18 Mässa med få ord i Västanfors kyrka
Sö 12/2 kl 10 Högmässa i Västanfors kyrka
Sö 12/2 kl 18 Ljuständningsgudstjänst i Västervåla kyrka. Fika i Sockenstugan kl 17 och fackeltåg till kyrkan
Sö 19/2 kl 15 Ekumenisk mässa i Brukskyrkan
Sö 19/2 kl 18 Rock- och popmässa i Västanfors kyrka
Sö 26/2 kl 13.30 Finsk gudstjänst i Brukskyrkan
Sö 26/2 kl 18 Gospelmässa i Västanfors kyrka med gospelkören Voices of Joy
Sö 4/3 kl 18 Kyrkan i världen. Gudstjänst i Västervåla kyrka i samband med fasteinsamlingen
Sö 11/3 kl 10 Familjegudstjänst i Västanfors kyrka
Sö 18/3 kl 13 Församlingens konfirmander bygger gudstjänst i Västanfors kyrka
Sö 25/3 kl 13.30 Finsk gudstjänst i Brukskyrkan
Sö 25/3 kl 18 Mässa med få ord i Västanfors kyrka
Lö 31/3 kl 20 Earth Hour. Gudstjänst i Västanfors kyrka
Sö 1/4 kl 11 Palmsöndagsgudstjänst i Västervåla kyrka

I Brukskyrkan firas gudstjänst kl 15 varannan söndag (udda veckor). Mer information om gudstjänster finns i predikoturen i Fagerstaposten och på församlingens hemsida www.svenskakyrkan.se/vastanfors

LIV & Lugn

LIV & Lugn är namnet på en serie innehållsrika och kravlösa kvällar i Västanfors kyrka varannan torsdag (udda veckor med start vecka 3) i samband med Veckomässan. Klockan 19 firas mässa, därefter blir det fika och sedan samtal utifrån ett angeläget tema. Kvällen avslutas med meditation kl 20.40-21.00. Kom och gå som du vill... LIV & Lugn är öppet för alla intresserade. Samtalsledare: Anna-Karin Pettersson, präst. Meditationsledare: Katarina Frisk, teologistuderande

Församlingen har köpt skolmuséet

Västanfors Västervåla församling har köpt Klockarbergsskolan, som tidigare var skolmuseum, av Fagersta kommun. Det är ännu inte klart hur byggnaden ska användas på bästa sätt men eftersom församlingen har mycket verksamhet så finns det ett behov av fler lokaler. Byggnaden ligger nära både Lindgården och Lindgårdsskolan vilket öppnar möjligheter för olika användningsområden.

Gröna plan är såld

Församlingen har sålt fastigheten Gröna plan, som ligger utmed Västeråsvägen.

Västerskolan i Västerås stänger

Styrelsen för Kyrkans Vård och Omsorg i Sverige AB har beslutat att inte driva Västerskolan i Västerås vidare efter höstterminen 2011, på grund av att det är ekonomiskt omöjligt med så få elever.

Budget 2012

Kyrkofullmäktige i Västanfors Västervåla församling har fastställt budgeten för 2012.

- Begravningsavgiften fastställdes till 0,28 kr
- Kyrkoavgiften fastställdes till 1,13 kr
- I investeringsbudgeten avsätts 328 kkr

På kyrkoavgiften tillkommer 0,08 kr i stiftsavgift.

Den som är medlem i Svenska kyrkan och bor i Västanfors Västervåla församling betalar 1,49 kr i kyrkoavgift på varje intjänad hundralapp. Kyrkoavgiften ligger kvar på samma nivå som föregående år.

Kyrkoavgiften går till att driva en bred verksamhet för barn, ungdomar, vuxna och äldre. Begravningsavgiften går till att bekosta skötseln av våra kyrkogårdar. Begravningsavgift betalar alla, även den som inte är medlem i Svenska kyrkan.

MITT i LIVET

Ansvarig utgivare: Henrik Rydberg, tel 434 10. **Redaktör:** Cecilia Kjellin Eriksson, tel 434 06. **Repro:** TEXT & REPRO, Västerås. **Tryck:** PRIMATryck, Hallstahammar. Redaktören svarar för osignerat material.

WWW.SVENSKAKYRKAN.SE/VASTANFORS

Svenska kyrkan
VÄSTANFORS VÄSTERVÅLA

Nu tändas tusen juleljus

Ge en julgåva!
Stöd vårt arbete med 50 kr
SMS:a "Hopp" till 72950

Våldet är en ständig följeslagare i alltför många mäns liv. Hos mannen som tvingas bli soldat, hos tonårskillen som dras in i gängets kriminalitet eller hos gatubarnet. Våldet föds ur maktlösheten. Men det finns hopp. Möjlighet att leva trygg, i sig själv och i samhället, möjlighet till försörjning, utbildning och kunskap om sina rättigheter är steg på vägen till ett bättre liv

VAR MED OCH TÄND HOPPETS LJUS! Ge din julgåva på pg 90 01 22-3, bg 900-1223 eller SMS:a "HOPP" till 72950 och bidra med 50 kronor.